2° Jaargang No. 9 Mei 1966

DE AMBTENAAR

A.N.A.A.B. ARUBA.

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

De Delegatie van de A.N.A A.F. de Minister President

Op 1 April j.l. 3.00 uur werd een delegatie van het bestuur van de ANAAF door de Minister-President in bespreking ontvangen.

De delegatie bestond uit de heren G.T. Hernandez, voorzitter, H. G. A. Bongers, secretaris en K. Norder, 2e penningmeester ANAAF. Verder was nog als adviseur van de Minister-President aanwezig de heer A. Boomgaart.

Na een woord van welkom, drukt de Minister-President er zijn spijt over uit, dat tengevolge van de behandeling van de begroting en een verblijf in Nederland bij gelegenheid van het huwelijk van Prinses Beatrix de audiëntie niet eerder heeft knnen plaatsvinden. De voorzitter feliciteert Zijne Excellentie nog met diens eredoctoraat en merkt op dat het bijna een jaar geleden is dat er een audiëntie heeft plaatsgevonden. Het is echter van groot belang dat er een nauwer contact bestaat en hij verzoekt de Minister-President dan ook te bewerkstelligen, dat dit contact in het vervolg veelvuldiger zal kunnen plaatsvinden. De voorzitter betuigt er zijn spijt over, dat de audiëntie, die in Augustus is aangevraagd, niet verleend is, omdat de punten schriftelijk zijn afgehandeld. De Minister-President merkt op, dat hij tegen een veelvuldig contact geen bezwaar heeft.

Echter bij de aangevraagde audiëntie van Augustus bleef er nog maar één besprekingspunt over. Hij vroeg, om tijdverlies te vermijden, een aantal punten bij elkaar te "sparen". De voorzitter zegt dan dat het tot nu toe de gewoonte is geweest om het verslag van de audiëntie via de Hr. Boomgaart ter accordering op te sturen. Het is echter een procedure, die eventuele publicaties stagneert. Hij wil in de toekomst het verslag zo snel mogelijk publiceren. De Minister-President heeft geen bezwaar tegen een dergelijke procedure. Hij merkt echter wél op, dat hij minder vrij met het bestuur kan spreken.

Ergens diep op ingaan is dan bijna niet meer mogelijk. Hij zal zich in de gesprekken in allerlei opzichten moeten beperken. Overigens vindt hij het vreemd, dat men de tot nu toe gevolgde procedure wil veranderen. Het opsturen van een verslag is geenzins bedoeld als een correctie, maar meer om een gezamenlijk communiqué van het besprokene uit te geven. Dit is toch een vrij normale procedure en zo'n communiqué heeft ook waarde, omdat de regering bevestigt wat er gezegd is.

Indien er eenzijdig gepubliceerd wordt kan er van de andere kant wel eens een dementi op volgen. De Federatie is echter vrij om te doen wat zij wil. Zijns inziens zullen echter, als er een gezamenlijk verslag op volgt, de besprekingen prettiger verlopen. De voorzitter antwoordt hierop, dat deze aangelegenheid aan het bestuur zal worden voorgelegd. Vervolgens wordt begonnen met het afwerken van de agenda.

a. *Verhoging duurtetoeslag.*

De voorzitter: Tijdens de audiëntie van 18 Augustus 1964 heeft U aan ons verklaard dat er zal moeten worden nagegaan of de duurtetoeslag niet volgens een z.g.n. "gliding scale" zal moeten worden verhoogd.

In de audiëntie van 22 April 1965 heeft U ons medegedeeld op korte termijn te willen komen tot incorporatie van de duurtetoeslag en een nieuwe salaris-opbouw.

In ons schrijven d.d 9 December 1964 hebben wij een éénmalige uitkering gevraagd als niet tot

verhoging van de duurtetoeslag kan worden overgegaan.

Het antwoord hierop luidde, dat er geen overeenkomst was bereikt met de eilandgebieden en dat er derhalve niet aan ons verzoek kon worden voldaan.

Op onze brief d.d. 21 December 1965 waarin wij vragen om althans voor de laagst bezoldigden tot een voorlopige verbetering van de duurtetoeslag te geraken, hebben wij nog geen antwoord ontvangen. Inmiddels was de stemming op de algemene ledenvergadering van ANAAB-Curaçao op 23 Februari j.l. nogal rumoerig. De ontevredenheid vierde hoogtij. Van een aangesloten organisatie ontvingen wij een brief waarin o.a. gevraagd werd of ambtenaren en daarmee gelijkgestelden recht hadden om te staken.

Op de algemene ledenvergadering van ANAAB-Aruba werd i.v.m. een verhoging van de duurtetoeslag een motie aangenomen, die U inmiddels via de Federatie is toegezonden. Het behoeft geen betoog, dat deze toestand in het belang van de dienst, alsook in het belang van de ambtenaren niet langer gehandhaafd kan worden. De Minister-President antwoordt hierop: "Het salaris van de ambtenaar heeft de voortdurende aandacht van de regering gehad.

Er zijn naar verschillende wegen gezocht om tot een verbetering te geraken. Een uitvoerige studie heeft de regering de overtuiging gegeven, dat alleen dán een goed overzicht van de verwarde situatie verkregen zal zijn als de incorporatie een feit is. Het gaat niet om de verhoging van de duurtetoeslag maar om een herziening van de salarissen in het algemeen. De verhouding overheid — particulierbedrijf is nog lang niet zo slecht. En waar nodig zijn de laatste jaren in diverse salarissen verbeteringen aangebracht. Daarom kan men zich ook niet beroepen op de situatie van 1 Januari 1958 men moet komen tot een betere waardering van de fuctie. Er zijn reeds besprekingen gevoerd en ook de Nederlandse regering is bereid hier haar medewerking te verlenen. Ter oriëntatie is daarom onlangs Dr. Kuiper hier geweest. De vraag of de salarissen moeten worden herzien, wordt duidelijker bij:

1. incorporatie van de duurtetoeslag en
2. herwaardering van de functie.

Dan ontstaat er ook een duidelijk beeld of een salaris billlijk is, of de kindertoeslag voldoende is, enz. Er is echter geen grond om de duurtetoeslag te verhogen.

De heer Norder: Acht de statistiekcijfers over de kosten van het levensonderhoud wel degelijk een basis om duurtetoeslag te verhogen. Hij vraagt of uit de woorden van de Minister-President geconcludeerd mag worden dat er de eerstkomende tijd (tot het onderzoek achter de rug is en dat zal een langdurige geschiedenis worden) geen aanpassing aan de gestegen kosten zal komen.

De Minister-President: Onze standpunten verschillen. De duurtetoeslag is geen duurtetoeslag meer naar met de jaren is deze vergroeid met het salaris en er een deel van geworden.

De stijging in de kosten van levensonderhoud met enige punten geeft echt geen wezenlijk verschil in het salaris van de ambtenaar. Bovendien zijn er de periodieke verhogingen en de automatische bevorderingen en die geschieden nog niet eens door een bijzondere prestatie. Dit is bijvoorbeeld ondenkbaar in het particulier leven. Daarom ben ik er van overtuigd, dat de gouvernementssalarissen nog steeds de toets der vergelijking met het particulier bedrijfsleven kunnen doorstaan. Waar dit nodig was zijn salarissen verbeterd. De verhogingen, die hebben plaatsgevonden zijn nooit gezien als een verhoging van de duurtetoeslag. Steeds is de vraag geweest: Is het redelijk, dat iemand een bepaald bedrag verdient.

Er zullen dus daar verbeteringen worden aangebracht, waar dit nodig is. Een aanpassing aan de kosten van levensonderhoud is niet nodig. De voorzitter vraagt of de Minister-Pesident beschikt over gegevens, betreffende salarissen in het particulier bedrijfsleven Hij zou die dan wel graag zien.

De Minister-President: Zal proberen cijfers hiervan te krijgen.

De voorzitter: Als de duurtetoeslag een deel is van het salaris, waarom krijgt de gehuwde ambtenares dan geen duurtetoeslag?

De Minister-President is een groot voorstander dat de gehuwde ambtenares ook de duurtetoeslag krijgt.

De heer Norder: De organisaties zijn van mening, dat het salaris sinds 1958 in reële koopkracht 9% is achteruitgegaan.

De Minister-President meent, dat het zo'n vaart niet loopt, omdat de meesten toch verhogingen hebben gehad en bevorderd zijn. De achteruitgang geldt alleen voor degenen. die aan hun maximum zijn en dat zijn er zijns inziens niet veel. Met een taak-analyse zijn we op de goede weg. En met de incorporatie zal de chaotische en onoverzichtelijke toestand luidelijker worden. Deze incorporatie hoeft niet te wachten op de taak-analyse.

De Minister-President meende, dat deze incorporatie nog gedurende de zitting van de huidige Staten een feit kan worden. En wat betreft de taak-analyse had de Minister-President niet de indruk, dat dit lang zou duren.

De heer Norder: Acht het noodzakelijk, dat, als de lonen dan hetzelfde blijven, er van regeringswege ook een scherpe controle diende te zijn op het prijsbeleid en een grote waakzaamheid te betrachten.

De Minister-President: Zegt dat dit ook geschiedt.

b. *Verhoging duurtetoeslag gepensioneerden.*

De voorzitter brengt in herinnering dat in Juli al een brief van de B.G.N.A. is ondersteund en ook nu in Januari weer een verzoek is binnengekomen. De prijzen in Nederland zijn onrustbarend gestegen en een verhoging is hier alleszins gerechtvaardigd. De Minister-President is het er mee eens, dat er iets aan gedaan moet worden. De regering staat hier gunstig tegenover en de zaak wordt ernstig bestudeerd. Ook de duurtetoeslag van de gepensioneerden in de Nederlandse Antillen zal worden bezien. In een later stadium kan er verder over gepraat worden.

c. *Ontberingstoelage.*

De Minister-President merkt op, dat er aangaande dit punt al veel moeilijkheden zijn opgelost. Hij denkt hier aan tandheelkundige hulp, specialistenhulp, e.d. Hij denkt niet, dat er zoveel ontbering is. Er zijn personen, die er graag wonen en een andere groep gaat maar voor een korte tijd naar de eilanden. Voor sommigen is het zelfs voordelig, want er is veel tijd om te studeren en er heerst een grote rust. Maar deze kwestie wordt ook bij de taak-analyse bestudeerd en er is een opdracht gegeven om na te gaan of er een ontberingstoelage nodig is.

d. *Verhoging minimum kindertoelage.*

De Minister-President: De kwestie van de kindertoelage wordt geregeld bij de incorporatie duurtetoeslag. De nodige landsverordeningen worden vóór September aan de Staten aangeboden. In afwachting hiervan is ons ten sterkste ontraden hier iets aan te doen.

e. *Kostwinnersvergoeding.*

De heer Norder: Er is verschil in bezoldiging tussen gehuwd en ongehuwd behalve in de laagste schalen. Het is dus redelijk dat als een ambtenaar mede een gezin moet onderhouden, hij een kostwinnersvergoeding krijgt.
De Minister-President: Het is de bedoeling, dat bij incorporatie van de duurtetoeslag ook deze kwestie geregeld zal worden. Bovendien is deze zaak gedeeltelijk achterhaald door de instelling van de A.O.V. en de weduwe- en wezenpensioenregeling.

f. *Verpleging 3e klas.*

De heer Norder: Op Aruba komt het voor, dat gedetineerden en gevangenbewaarders op dezelfde zaal komen te liggen. Dat is toch niet juist.
De Minsiter-President: Men heeft verklaard, dat dit niet voorkomt. Laat de gevallen doorgeven, dan zal dit onderzocht worden. Bij het nieuwe ziekenhuis komt een aparte plaats voor gedetineerden.

g. *Reiskostenvergoeding bij buitenlands verlof.*

De Minister-President verwijst naar de circulaire over deze kwestie. Hij merkt op, dat men alleen gebonden is aan de rechtstreekse verbinding en niet aan een bepaalde maatschappij.

h. *Rondvraag.*

De heer Norder: Vraagt, waarom er aan de politie geen vergoeding meer wordt gegeven bij toezicht op politieke vergaderingen.
De Minister-President antwoordt, dat dit op het terrein ligt van de Minister van Justitie.
De heer Norder: Volgens het Materieel Ambtenarenrecht kan op 1/3 deel van het salaris beslag gelegd worden, terwijl dan nog 1/3 deel door derden gebruikt kan worden. Hij vraagt of deze dubbele inhouding niet beperkt kan worden tot b.v. 40%. Nu wordt het gezin overmatig aangesproken. En dergelijke gevallen komen voor.
De Minister-President: Hoe meer men het vergemakkelijkt, hoe moeilijker het wordt. De zaak ligt geheel in handen van de betrokken ambtenaar zelf. Er kan maar op 1/3 deel beslag gelegd worden. De rest is vrijwillig. Misschien kan het eilandgebied met een voorschot-regeling te hulp komen. Hij voelt er niets voor hier het Materieel Ambtenarenrecht te wijzigen.
De heer Norder: De Ambtenarenbonden zouden graag een vertegenwoordiging in het Pensioenfonds hebben. Men zou het zeer op prijs stellen als men enige medezeggingschap zou hebben. Is er niet een oplossing te vinden door een of meer vertegenwoordigers van de ANAAF in het Pensioenfonds op te nemen.
De Minister-President: Dan moet er een wijziging in de pensioenregeling komen, want een uitbreiding van de raad is een kwestie van wetswijziging. Hij zal deze zaak nog eens bekijken.

De heer Norder: De bond heeft een voordracht gedaan inzake de benoeming van een lid in de Raad van Beroep van Ambtenarenzaken. Hier was met de wensen van de regering rekening gehouden. Toch is deze persoon niet benoemd.

De heer Boomgaart: Hierover is al een brief aan de Federatie gezonden.

De heer Norder: In September j.l. werd U een ontwerp spaarregeling toegezonden. Hoe denkt de regering hier over?

De Minister-President: De zaak is in studie.

De voorzitter spreekt nog zijn dank uit over het landsbesluit studietoelage voor Bonaire en de Bovenwinden.

Bovendien dankt hij voor de prettige wijze, waarop deze audiëntie is verlopen.

De Minister-President vond het ook bijzonder prettig.

Niet altijd waren de standpunten hetzelfde en hij weet, dat niet aan alle wensen voldaan is.

Hij hoopt echter, dat de toelichtingen verhelderend hebben gewerkt.

De bespreking eindigde om 5.45 uur p.m.

INDEX-CIJFERS

De "Prijsindices kosten van levensonderhoud" staan al jarenlang in het centrum van de belangstelling. Daarom is het vreemd, dat nog niet iedereen blijkt te weten, wat het nu eigenlijk zijn. Allereerst gaf de Minister-President blijk van een ontstellende onwetenheid op dit punt, hetgeen Blijkt uit het verslag van de "Amigoe" van 18 Februari 1966 van de gehouden statenvergadering. Volgens dit verslag durfde de Minister-President toen te beweren, dat de prijsindices wel rechtstreeks verband houden met de inkomsten van arbeiders, maar niet met die van ambtenaren. De Minister-President gaf hiermede te kennen, dat hij er politiek voordeel in zag zich onwetend te houden, want hij beschikt over genoeg deskundigen om zich te laten voorlichten. De statenleden hebben dit antwoord blijkbaar geslikt, hetgeen ons erg is tegengevallen.

Een index-cijfer is in principe een verhoudingscijfer. Als men twee getallen, b.v. 20 en 30, vergelijkt, kan men dit dien door de verhouding tussen deze twee getallen weer te geven. Eén methode, die hierbij kan worden gevolgd, is één cijfer gelijk te stellen aan 100 en het andere uit te drukken in procenten van het eerste. Men krijgt dan als resultaat: 100 en $^{30}/_{20}$ x 100 = 150. Een controle op de berekening laat zien, dat beide getallen zijn vermenigvuldigd met de factor 5. Men zegt nu, dat men het ene getal als basis kiest — en dus = 100 stelt — en dat het verhoudingscijfer voor het andere getal 150 is. Een verhoudingscijfer is dus steeds een percentage van een bepaald basisgegeven. Men gebruikt deze verhoudingscijfers vaak, als men een aantal getallen wil vergelijken. Men kan dan direct zien, hoe groot de procentuele verschillen zijn.

Een prijs-indexcijfer is een verhoudingscijfer, dat op prijzen betrekking heeft. Stijgt de prijs van een artikel van 20 cent tot 30 cent, dan kan men zeggen, dat het prijsindexcijfer is gestegen van 100 tot 150. Bij het berekenen van prijsindexcijfers van het levensonderhoud stuit men op de moeilijkheid, dat de mens voor zijn levensonderhoud verscheidene goederen en diensten nodig heeft. Men kan voor elk artikel afzonderlijk een enkelvoudig indexcijfer berekenen. Deze enkelvoudige indexcijfers moet men op de een of andere manier samenvoegen tot het samengesteld indexcijfer van het levensonderhoud. Indien men b.v. beschikt over de enkelvoudige prijsindexcijfers van 3 artikelen volgens onderstaande tabel, dan kan men daaruit een gemiddelde berekenen.

Verhoudingscijfers van de prijzen (1958 is 100)

Artikel	1958	1965
A	100	108
B	100	119
C	100	112

Het rekenkundig gemiddelde is

$$\frac{108 + 119 + 112}{3} = 113$$

Dit ongewogen rekenkundige gemiddelde zegt echter weinig, als iemand per jaar b.v. 154 stuks van artikel A nodig heeft, 15 stuks van art. B en 83 stuks van art. C. Voor het prijsindexcijfer van zijn levensonderhoud moet deze persoon als volgt een gewogen rekenkundig gemiddelde berekenen:

$$\frac{154 \times 108 + 15 \times 119 + 83 \times 112}{154 + 15 + 83} = 110$$

Men zegt dan, dat de aantallen, die deze persoon per jaar verbruikt, zijn gebezigd als gewichten, c.q. wegingscoëfficienten, c.q. wegingsfactoren.

Op deze manier kunnen dus voor iedereen gewogen samengestelde prijsindexcijfers worden berekend, waarbij men in de wegingsfactor tot uitdrukking moet brengen, het belang dat de diverse artikelen hebben voor het levensonderhoud. Hiermede zijn we dan beland bij een nauwkeurige omschrijving van het begrip indexcijfer. Onder het gewogen prijsindexcijfer verstaat men het verhoudingscijfer van de veranderingen, als gevolg van prijswijzigingen in de waarde van een constant goederenpakket, met name van het pakket, dat in de basisperiode werd verbruikt.

De regelmatig gepubliceerde "Prijsindices kosten van levensonderhoud" voor Aruba en Curaçao zijn op deze wijze samengesteld.

Een probleem is echter, dat het goederenpakket van iemand met een hoog inkomen anders is samengesteld dan dat van iemand met een laag inkomen. Derhalve hebben de gepubliceerde prijsindices niet voor iedereen dezelfde betekenis. Hierop doelde de de Minister-President kennelijk in de statenvergadering.

Verder is het duidelijk, dat het goederenpakket voor ieder gezin anders is samengesteld door factoren zoals gezinsgrootte en verbruiksgewoonten. Een ander probleem is, dat het goederenpakket voor ieder gezin in de loop der jaren wel aan verandering onderhevig is, hetgeen

niet tot uitdrukking kan worden gebracht in de gepubliceerde prijsindices.

Onze voorzitter K. Norder bracht dit in onze algemene ledenvergadering van 11 Maart 1966 reeds naar voren, toen hij vertelde, dat de huizen tegenwoordig met meer luxe en dus duurder worden gebouwd dan vroeger, waardoor de huren stijgen.

Een ander voorbeeld is, dat tegenwoordig goederen, die vroeger niet bestonden, algemeen worden gebruikt, zoals televisietoestellen, plastic voorwerpen, etc. Het is duidelijk, dat de kosten van levensonderhoud hierdoor stijgen, zonder dat dit in de prijsindices tot uitdrukking kan worden gebracht. Alvorens dieper op deze problemen in te gaan, zal hier eerst worden verteld, hoe het e.e.a. in Nederland wordt opgelost.

In Nederland werd in Januari 1955 bij het berekenen van de indexcijfers een nieuwe methode gevolgd. De details van deze methode werden uitvoerig gepubliceerd door het Centraal Bureau voor de Statistiek (C. B.S.) te Den Haag in een boekwerkje, getiteld: "Prijsindexcijfers van het levensonderhoud van gezinnen." Ook in Nederland worden de indexcijfers in hoofdzaak gebruikt in het kader van de loon- en prijspolitiek. Het is logisch, dat degenen, die op de een of andere manier belang hebben bij deze indexcijfers, precies weten, hoe zij worden berekend. De indexcijfers zijn b.v. van groot belang bij het sluiten van collectieve arbeidsovereenkomsten, particuliere — salaris — en pensioencontracten, etc. Uit bovengenoemd boekje blijkt, dat twee reeksen van landelijke indexcijfers werden gepubliceerd.

Reeks A had betrekking op gezinnen van hand- en hoofdarbeiders met een bruto jaarinkomen van Nf. 5.000.- in 1951 en een gezinsgrootte van 4 personen. Reeks B. had betrekking op gezinnen van hoofdarbeiders met een bruto jaarinkomen tussen Nf. 7.000.- en Nf. 12.000.- in 1951, eveneens met een gezinsgrootte van 4 personen. De prijsindexcijfers hielden ook hier geen rekening met veranderingen in de verbruiksgewoonten. (het pakket)

De wegingsfactoren werden aan de hand van de gegevens van een budgetonderzoek bepaald. Dit budget onderzoek vond plaats in 1951. Bij zo'n budgetonderzoek — ook wel huishoudrekening — onderzoek genaamd — laat men een groep gezinnen gedurende een zekere, niet te korte, periode een volledige boekhouding voeren van inkomsten en uitgaven. Deze boekhouding eist veel werk, aantal, prijs en nauwkeurige omschrijving van de gekochte artikelen, verbruik van groente etc. uit eigen tuin, aantal mee-etende gasten, etc. etc. moeten worden genoteerd. Men kan zich wel indenken, dat het vaak moeilijk is hiervoor vrijwilligers te vinden. De gezinnen, die zich hiervoor beschikbaar stellen, zijn al niet meer te beschouwen als prototype van "het gemiddelde gezin", waarvan men het verbruik wil leren kennen. Bovendien kan het nog voorkomen, dat men bepaalde uitgaven liever niet vermeldt en is het b.v. niet ondenkbaar dat men de aankoop van een fles jenever boekhoudkundig liever verantwoordt als een "gift aan een liefdadige instelling". Het is dan ook beslist geen amateurswerk uit een budgetonderzoek het verbruik van "het gemiddelde gezin" zo goed mogelijk te benaderen. De op grond van het nationale budgetonderzoek 1951 berekende wegingsfactoren w e r d e n uitgedrukt in promilles van de totale gezinsuitgaven der betrokken categorieën van gezinnen. In principe werden alle uitgaven bij de samenstelling van deze wegingsfactoren in aanmerking genomen, ook belastingen, contributies, sociale verzekeringspremies, overheidstarieven, particuliere verzekeringen. Onder prijs werd verstaan, het bedrag, dat de consument voor een bepaalde hoeveelheid van een bepaald goed in de enquêteweek in de detailhandel moest betalen. Voor de indexcijfers van reeks A werd geënquêteerd in de z.g. volkszaken; deze prijzenenquête had betrekking op 314 artikelen en diensten. Voor reeks B werd geenquêteerd in de z.g. "betere zaken". Men hield er ook rekening mede, dat de uitgaven voor b.v. brandverzekering steeds hetzelfde reële risico moesten dekken. Deze uitgaven stegen dus niet alleen, als de premies per fl. 100.- verzekerd beprijzenenquête had betrekking op premies per fl. 1000.- verzekerd bedrag omhooggingen maar ook als de prijzen der verzekerde goederen stegen. Bij de belastingen hield men rekening met de progressiviteit. Men berekende eerst, welk bedrag netto voor gezinsconsumptie ter beschikking moest staan, en vervolgens het hiervoor benodigde bruto inkomen. Dit bruto inkomen was bepalend voor het indexcijfer. Hierdoor steeg het indexcijfer sterker dan alleen op grond van de prijsstijgingen het geval zou zijn.

In het bovenstaande zijn slechts enkele gegevens uit het door het C.B.S. uitgegeven boekje vermeld. Niettemin krijgt men toch een indruk van de grote problemen, die bij het berekenen van indexcijfers naar voren komen. De wijze, waarop de prijsindexcijfers werden berekend, blijkt duidelijk uit het volgende schema (ontleend aan Elseviers Repertorium van de Sociale Wetenschappen, deel Economie), geldend voor reeks A.::

Het gewogen prijsindexcijfer is verkregen door het totaal ban de kolom "prijsindexcijfer X weging" te delen door 100. In leerboeken voor de statistiek zal men meestal een meer gedetailleerde tabel aantreffen.

Bestuursmededelingen.

Het bestuur vergadert elke tweede Dinsdag van de maand in het bondskantoor Nassaustraat 68 Oranjestad. Degenen die het bestuur wensen te spreken kunnen dit doen voor aanvang der vergadering om 20.00 uur.

Copy voor het maandblad dient voor de 15e van elke maand in het bezit te zijn van de secretaris; J. Lamens Balashi 81 telefoon 1883.

Indien U op een andere afdeling wordt te werk gesteld, van school verandert etc. meldt U dit dan ten spoedigste aan de secretaris zodat U van een regelmatige toezending van dit blad verzekerd blijft.

Prijsindexcijfers van het levensonderhoud per 15 December 1958

Categorieën	Wegingspercentage op basis van het budgetonderzoek in 1951.	Prijsindexcijfer (1951 = 100)	Prijsindexcijfer X weging
Voeding	36,2	119	4.308
Roken	2,6	111	289
Woning	20,9	132	2.759
Kleding--schoeisel	12,9	86	1.110
Hyg.-en med. zorg	6,3	125	788
Ontwikkeling, ontspanning	9,1	116	1.056
Verzekeringen, en belastingen	12,0	114	1.368
Totaal	100.0	11.678:100 =116,8	11.678

Voor het inzicht in de berekeningswijze is bovenstaande tabel echter wel voldoende. Ook zal men in leerboeken meestal een nadere onderverdeling van bovenstaande 7 categorieën aantreffen. Voor de post voeding luidde deze onderverdeling bijvoorbeeld:

	Wegings perc.
Brood, gebak en grutterswaren	7,24
Aardappelen, groenten en fruit	5,55
Suiker, koloniale waren en dranken	4,47
Vlees, vleeswaren en vis	6,21
Oliën en vetten	4,07
Zuivelproducten (excl. roomboter)	6.60
Totaal	36,14

Van deze 6 onderdelen van de post voeding werden afzonderlijk prijsindexcijfers berekend en verwerkt.

In het voorgaande is reeds vastgesteld, dat ook in Nederland bij het berekenen van de indexcijfers geen rekening wordt gehouden met veranderingen in de verbruiksgewoonten: het "pakket" blijft constant.

Bij het systeem van de glijdende loonschaal moeten de lonen automatisch worden verhoogd, als de kosten van levensonderhoud met een bepaald percentage zijn gestegen. In Nederland volgt men dit systeem niet, doch wordt de loonsverhoging door andere factoren bepaald. Daarbij is gebleken, dat de lonen de laatste jaren meer zijn gestegen dan de kosten van levensonderhoud. De stijging van het z.g. reële loon is de laatste jaren ruimschoots voldoende geweest om veranderingen in verbruiksgewoonten mogelijk te maken.

Voorts is het daarbij steeds mogelijk een nieuw basisjaar te kiezen, en daarin op grond van een budgetonderzoek een nieuw "pakket" samen te stellen, waarin de veranderingen in de verbruiksgewoonten wel zijn verdisconteerd. Dit is gebeurd in de periode van April 1959 tot en met Maart 1960. Deze periode werd het nieuwe basisjaar. Op grond van dit budgetonderzoek werden nieuwe wegingsfactoren berekend, en gepubliceerd. Het budgetonderzoek had betrekking op gezinnen van hand- en hoofdarbeiders met een bruto loon of salaris beneden de loongrens voor de verplichte sociale verzekeringen en een gezinsgrootte van 4 personen. Hierdoor geeft dit prijsindexcijfer een goed inzicht in het verloop van de kosten van levensonderhoud van het grootste gedeelte van het Nederlandse volk. In onderstaande tabel worden de wegingsfactoren van 1951 vergeleken met die van 1959/60.

Hierbij zijn de verschillende categorieën echter enigszins anders samengesteld dan in de tabel uit Elsevier's Repertorium.

Bij vergelijking blijkt wel, dat bij stijgende welvaart verschuivingen optreden in het bestedingspatroon. Bekende economische wetten — die niet altijd opgaan — zeggen, dat de uitgaven voor voedingsmiddelen en huisvestiging procentueel dalen bij toeneming van het inkomen.
Deze tendens is in bovenstaande tabel zichtbaar.

Categoriën	Wegingsfactoren in promilles van de totale gezinsuitgaven in: 1951	1959/60
Voeding	361,4	327
Woning incl. woninginrichting verlichting etc.	209,4	203
Kleding en schoeisel	129,7	88
Hygiëne en medische verzorging (excl. ziektekostenverzekeringen)	48,7	48
Roken	26,4	26
Ontwikkeling en ontspanning, verkeer	91,3	98
Maatschappelijke verplichtingen en vrijwillige verzekeringen	62,7	52
Verplichte sociale verzekeringen	40,8	115
Loonbelasting	29,6	43
	1000,0	1000

Het is algemeen bekend, dat de wegingsfactoren, die hier op de Antillen worden gebruikt, geheim zijn. Dat is erg vreemd, omdat het inkomen van een groot deel van de Antilliaanse bevolking verband houdt of verband moet houden met de prijsindexcijfers.

Zouden al deze mensen, die direct belang hebben bij deze prijsindexcijfers, niet mogen weten, hoe zij worden berekend? Men zou toch zeggen, dat het een eerlijke zaak is, die aan iedereen bekend zou mogen zijn. Bodien rijst de vraag: waarom mag de bevolking van Nederland de Ned. ge-

PRIJSINDICES KOSTEN VAN LEVENSONDERHOUD OVER ARUBA EN CURAÇAO

(Januari 1958 = 100)

Maanden: 1965 en 1966:	Levens- en genotmiddelen:		Kleding en Manufacturen:		Diverse artikelen:		Huur:		Diensten:		Belastingen:		Totaal:	
	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao
Maart	113,5	109,5	108,3	100,8	105,6	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,9	106,6
April	113,7	109,6	107,9	100,7	105,6	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,0	106,6
Mei	114,0	109,5	108,4	100,5	105,8	104,9	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,2	106,5
Juni	114,3	110,2	108,8	100,4	105,7	105,0	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,6	106,8
Juli	115,6	110,5	108,6	100,4	105,8	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	109,0	107,0
Aug.	116,2	111,1	109,1	100,4	105,9	105,0	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	109,3	107,2
Sept.	116,0	111,9	109,0	100,4	105,8	104,9	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	108,9	107,4
Oct.	116,5	112,0	108,9	100,4	105,8	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,1	107,4
Nov.	116,3	112,3	109,0	100,4	105,9	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,0	107,5
Dec.	117,0	112.3	109,0	100,4	105,8	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,3	107,5
Jan.	116,9	112,5	109,0	100,4	105,7	104.8	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,3	107,6
Feb.	117,5		108,9		105,9		100,0		98,6		117,0		109,6	

gevens wel weten en de bevolking van de Antillen de Antilliaanse gegevens niet? Wordt de bevolking van de Antillen door zijn regering misschien als onderontwikkeld beschouwd? Waarschijnlijk wel, want het Bestuur van de ANAAF heeft de betreffende lijst van artikelen met hun wegingsfactoren wel mogen zien. Voor een zekere elite zijn de gegevens dus wel beschikbaar.

Naar verluidt zijn de diverse artikelen van het "pakket" en hun wegingsfactoren, die door het Bureau voor de Statistiek op Curaçao worden gebruikt bij de berekening van de "prijsindices kosten van levensonderhoud", ontleend aan de overeenkomstige gegevens van het C.B.S. in Nederland. Vermoedelijk betreft het hier het wegingspatroon van reeks A van 1951 (jaarinkomen van Nf. 3.000.— tot Nf. 5.000.—) Deze wegingsfactoren staan in de diverse hierbij gevoegde tabellen. Men zou dit wegingspatroon echter wel hebben aangepast aan de lokale omstandigheden. Als dit zo is kan iedereen wel begrijpen, dat de prijsindices van de Antillen net zo goed rechtstreeks verband houden met de uitgaven van arbeiders als met die van ambtenaren. Hoogstens kan men vermoeden, dat de kosten van levensonderhoud van hogere ambtenaren procentueel niet zo zijn gestegen als die van lagere ambtenaren. Te bewijzen is dit echter niet.

Vast staat, dat de prijsindices al vele jaren lang zo hoog zijn gestegen, dat onmiddelijke verhoging van de duurtetoeslag met terugwerkende kracht noodzakelijk is.

Alle ambtenaren wachten met spanning op deze beslissing. M.K.

Nota over het georganiseerd overleg in ambtenarenzaken

(Ingediende door de Nederlandse Regering bij de Staten - Generaal)
(vervolg)

Men trekt hier dan een parallel met het bedrijfsleven, waar het overleg ook gespreid is over een menigte bedrijfstakken en categoriën van werknemers. Nog afgezien van de pratische uitvoerheid van deze opvatting — in het overheidspersoneel zijn de meeste bedrijfstakken wel vertegenwoordigd — staat het vast, dat het merendeel der personeelsorganisaties deze weg niet wenst op te gaan, daar dit immers zou indruisen tegen de ontwikkeling, die zich in de jaren na de oorlog in de vakbeweging heeft afgetekend.

Ook de ondergetekende is van mening, dat het niet wenselijk is in deze richting de oplossing der moeilijkheden te zoeken, omdat daartegen zou moeten worden ingeruild de eenheid in het beeld ten aanzien van de rechtspositie van het overheidspersoneel.

Na deze algemene beschouwing gaat de ondergetekende thans in op het bezwaar van een der centrales van overheidspersoneel, dat nl. de door haar te behartigen belangen van het hogere personeel door de samenstelling der personeelsvertegenwoordiging veelal niet voldoende tot gelding kunnen komen, omdat de andere centrales, hoewel ambtenaren van laag tot hoog in de bij hen aangesloten bonden zijn georganiseerd, bij de bepaling van het in te nemen standpunt vooral aandacht besteden aan de positie der lagere en middelbare ambtenaren.

Hoewel de praktijk heeft uitgewezen, dat dit door bedoelde centrale gevoelde bezwaar — waarover de ondergetekende overigens geen waardeoordeel wil uitspreken — niet zonder grond is, is de ondergetekende van gevoelen, dat het niet juist zou zijn, deswege te besluiten tot een splitsing van het overleg. Trouwens, ook de andere centrales zouden in dat aparte overleg voor de hogere ambtenaren dienen te worden betrokken, daar ook zij immers hogere ambtenaren onder hun leden tellen.

Maar bovendien acht de ondergetekende het niet noodzakelijk, in verband met de belangen dezer ambtenaren, de voor hen geldende rechtspositie aan de behandeling in het georganiseerd overleg te onttrekken. Immers, de realisatie van verlangens ook voor deze categorie ambtenaren is in laatste instantie niet afhankelijk van de daarover verkregen overeenstemming in het georganiseerd overleg, maar van de vraag of de Regering de naar voren gebrachte argumenten mede in hun relatie tot de belangen van andere groepen onderschrijft en op de grond daarvan een beslissing neemt.

Bovenbedoelde centrale acht het voorts een gemis, dat niet een coördinerend overlegorgaan bestaat, betrekking hebbend op al het hogere personeel, wier belangen thans in afzonderlijke overlegorganen worden besproken dan wel omtrent wier rechtspositie geen overleg plaatsvindt. Een overzicht van de groepen functionarissen, waarom het hier gaat, is als bijlage bij deze nota gevoegd.

In bedoeld afzonderlijk overlegorgaan wenst men niet slechts besproken te zien de wijzigingen van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijks-

ambtenaren 1948, die niet in het georganiseerd overleg worden behandeld, maar ook de wijziginen, die in de bezoldigingen van de hogere rechterlijke ambtenaren, van de hogere militaire officieren, van de hogere ambtenaren van de buitenlandse dienst en (vermoedelijk) van de leden van de Raad van State en de Algemene Rekenkamer worden aangebracht. Naar de mening van de ondergetekende is voor een dergelijk orgaan weinig te zeggen.

Voor wat de leden van de Raad van State, de Algemene Rekenkamer en de voor hun leven aangestelde rechterlijke ambtenaren betreft, wijst hij erop, dat de wetgever de toepassing van de Titels II en IV van de Ambtenarenwet ten aanzien van deze groepen uitdrukkelijk heeft uitgesloten. Hierbij is zijns inziens terecht geen uitzondering gemaakt voor het onderwerp "georganiseerd overleg".

De door deze ambtenaren vervulde functies zijn in verschillende opzichten zo weinig vergelijkbaar met de overige in de rijksdienst vervulde functies, dat het naar zijn mening geen zin heeft wijziging in de bezoldiging dezer functies vooraf voor te leggen aan algemene verenigingen van burgelijke ambtenaren.

Hetzelfde geldt voor de militaire functies, waarbij voor deze groep nog komt, dat het onderling verband in de bezoldiging van militaire officieren het moeilijk zou maken een gedeelte van deze bezoldigingen van het militair overleg uit te zonderen.

Met betrekking tot de ambtenaren van de Buitenlandse Dienst zij opgemerkt, dat de bezoldigingen dezer ambtenaren geheel zijn afgestemd op de bezoldiging van vergelijkbare functionarissen, op wie het B.B.R.A. 1948 van toepassing is. Daarom komt ook voor wat deze bezoldigingen betreft het instellen van een coördinerend overlegorgaan de ondergetekende bepaald niet geboden voor.

De ondergetekende heeft niet geschroomd in het hiervoor gaande te erkennen, dat het handelen van de overheid ten aanzien van het georganiseerd overleg bepaald niet feilloos

is geweest. Het zou echter niet billijk zijn hieruit te concluderen, dat uitsluitend aan de zijde van de overheid ten deze fouten zijn gemaakt. En hoewel hij er geen enkele behoefte aan heeft zijnerzijds bezwaren tegen houding en handelwijze van de ambtenarenorganisaties in het overleg breed uit te noemen, meent hij met het oog op de toekomstige gang van zaken in het overleg enkele korte opmerkingen dienaangaande niet achterwege te mogen laten. In de eerste plaats had het verwijt inzake het gebrek aan onderhandelingsbevoegdheid ben de gesprekspartner, zeker in het verleden, evenzeer tegen de personeelsdelegatie gericht kunnen worden. Tot nu toe immers is niet gebleken, dat zij bereid was b.v. om actief en in concreto mede te werken aan de opstelling van een prioriteitenschema. Dit verschijnsel was begrijpelijk, maar daarom niet minder tekenend voor de wijze, waarop de personeelsvertegenwoordiging zich binnen het overleg pleegt te bewegen.

De ondergetekende heeft de indruk, dat de organisaties er in vele gevallen de voorkeur aan geven hun verlangens niet nauwkeurig aangeduid ter tafel te brengen, doch eerst de Regering met haar denkbeelden en mogelijk geachte voorzieningen voor de dag te laten komen.

Van de zijde van de ondergetekende wordt voorts wel als een bezwaar voor een goede functionering van het overleg gevoeld, dat de samenwerking binnen de personeelsvertegenwoordiging slechts ten dele zodanig is, dat zij als een eenheid kan optreden. Dit heeft op het publiekelijk en in het overleg propageren van bepaalde maatregelen een opwaarts stuwende werking. De positie dier centrale(s) in het overleg maakt het dan voor hen nauwelijks mogelijk met minder genoegen te nemen dan publiekelijk werd verlangd.

De ondergetekende vermeldt dit bezwaar niet, omdat hij daarvoor een oplossing ziet, maar omdat het een feitelijk gegeven is, waarmede men bij de beoordeling van de werking van het overleginstituut heeft rekening te houden.

Bepaald onjuist en in strijd met loyale spelregels van overleg zou de ondergetekende het achten, indien de organisaties op zich zelf niet onredelijke voorstellen van regeringszijde zouden afwijzen, in de wetenschap, dat de Regering, naar de ervaring heeft geleerd, hetgeen zij redelijk acht óók zal uitvoeren, indien daarover geen overeenstemming bestaat. Dat dit laatste inderdaad meestal geschiedt, vloeit, gelijk reeds eerder

werd opgemerkt, voort uit het feit, dat het de Regering is, die die rechtspositie formeel eenzijdig vaststelt en daarvoor ook alleen verantwoordelijk is, anders dan in het vrije bedrijf, waar de verbetering der arbeidsvoorwaarden afhankelijk is van de overeenstemming der contracterende partijen.

ENIGE OPMERKINGEN VAN DE REDACTIE

Naar aanleiding van het in deze en vorige aflevering geplaatste artikel betreffende het Georganiseerd Overleg, zoals dat in Nederland plaatsvindt en de visie van de voormalig Minister van Binnenlandse Zaken hierop, willen wij wel enige kanttekeningen plaatsen.

Het is bepaaldelijk niet zo, dat wij door het afdrukken van deze nota nu maar willen doen uitkomen, dat het onze wens is, dat de Regering van de Nederlandse Antillen nu moet overgaan tot het overnemen van de visie van de voormalige Nederlandse Minister van Binnenlandse Zaken.

Wat wij beoogden, met het ons inziens belangrijkste gedeelte uit deze nota af te drukken, is, dat bij een eventueel komend overleg over Het Georganiseerd Overleg hier te Lande, e.e.a., als studie-materiaal gebezigd zal kunnen worden. Daarnaast het niet te onderschatten inzicht, dat de gemiddelde ambtenaar door opnemen van deze artikel serie, heeft kunnen verkrijgen.

Tevens ziet men dat, waar wel eens naar Nederland wordt verwezen, indien het gaat om sociaal aansprekende voorbeelden aan te halen, het daar ook niet koek en ei is in bepaalde opzichten. Bijvoorbeeld voor wat betreft het Georganiseerd Overleg tussen de Overheid en de Centrales van Ambtenaren-organisaties.

Dat neemt niet weg, dat wij in bepaalde opzichten het bv., met de voormalige Nederlandse Minister van harte kunnen zijn. Als daar is de passage waar hij duidelijk stelt er in de toekomst wel naar te willen streven, dat de betrokken minister, onder wiens departament het te voeren Overleg valt, dit Georganiseerd Overleg dan ook zelf bijwoont en dus direct aan de ambtenarenvertegenwoordigers zijn visie omtrent een bepaald geschil naar voren kan brengen. Dit, instede van het nogal omslachtige gedoe, waarbij de regerings-gedelegeerde alleen maar luistert en daarna, gedwongen, opnieuw mandaat moet gaan halen bij de betrokken minister.

Een dergelijk streven, naar dit directe contact, moeten wij, om der eenvoudigheidswille dan ook van harte toejuichen.

En waar zulks in Nederland mogelijk schijnt te zijn, ondanks dat de departementale werkzaamheden zeker niet geringer zullen zijn, dan hier te Lande, mogen we ons hier zekerlijk de vraag stellen of dit directe Overleg niet binnen afzienbare tijd ook op de Nederlandse Antillen bereikbaar zal zijn.

Een dergelijk Overleg zal, waar de marge (ruimte waarin beide partijen, Overheid en Ambtenarenvertegenwoordiging zonder onderhandelingsmogelijkheid, zich noodgedwongen moeten bewegen) al uiterst gering is, alleen maar het vertrouwen in elkaar, door een meer direct contact tussen de betrokken bewindsman en de vertegenwoordigers van zijn ambtenaren, versterken.

En zo zijn er meerdere feiten het G.O., betreffende, die de moeite van het bestuderen meer dan waard zijn en die Uw redactie tot de overweging heeft geleid, dat het zeker niet zonde van het papier is geweest, om bedoelde nota in ons bondsblad af te drukken.

A° 1966 No. 51

PUBLICATIEBLAD

LANDBESLUIT van de 12de februari 1966 no. 9, tot wijziging van de Regeling omtrent de betaalbaarstelling door den Administrateur van financiën en de Gezaghebbers van bezoldigingen, verlofbezoldigingen, toelagen, verloftoelagen, wachtgelden, pensioenen, onderstanden, subsidië, schadeloosstellingen van kosten voor vervoermiddelen ter voorziening in de uitvoering van den loodsdienst en omtrent betaling van maand-, week- en daglonen (P.B. 1924, no. 29).

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR
van de Nederlandse Anitllen,

Op de voordracht van de Minister van Financiën;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

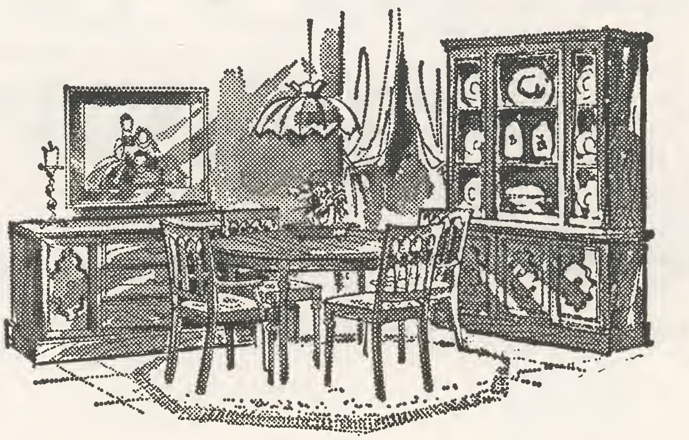
I. De Regeling omtrent de betaalbaarstelling door den Administrateur van financiën en de Gezaghebbers van bezoldigingen, verlofbezoldigingen, toelagen, verloftoelagen, wachtgelden, pensioenen, onderstanden, subsidiën, schadeloosstellingen van kosten voor vervoermiddelen en toelagen ter voorziening in de uitvoering van den loodsdienst en omtrent betaling van maand-, week- en dagloonen (P.B. 1924, no. 29), zoals gewijzigd, het laatst bij landsbesluit van de 28ste november 1960 no. 1 (P.B. 1960, no. 214), wordt nader gewijzigd als volgt:

A. Par. 4 van artikel 1 wordt ge-

„a. De bezoldiging of de toelage wordt betaalbaar gesteld op de vóórlaatste werkdag van de maand, waarover de betaling loopt.

b. In afwijking van het bepaalde onder a. kan betaalbaarstelling van de bezoldiging of de toelage over de maand, waarin een ambtenaar, die in verband met eindiging van zijn dienstverband of met verlof buiten bezwaar van van den Lande naar het buitenland vertrekt, danwel die tijdens een onmiddelijk voorafgaande aan een hem verleend verlof wegens langdurige, onafgebroken dienst als bedoeld in de artikelen 11, 20 en 21 van het „Curaçaos Verlofreglement 1946", een binnenlands verlof als bedoeld in artikel 18 of een kort-

verlof, als bedoeld in artikel 32 van evengemeld reglement, genoten vrijstelling van dienst naar het buitenland vertrekt, op zijn verzoek, vóór de vóórlaatste werkdag van die maand plaatsvinden.

c. Indien een ambtenaar, die in verband met eindiging van zijn dienstverband de Ned. Antillen metterwoon verlaat en geen aanspraak kan doen gelden op een tegemoetkoming ter zake van de kosten van verandering van woonplaats, als bedoeld in artikel 2 van de „Landsverordening tegemoetkoming kosten uitrusting en verandering werkkring", (P.B. 1957, no. 12), in de maand, volgende op die van zijn vertrek uit de Ned. Antillen nog in het genot van vrijstelling van dienst zal zijn, kan, op zijn verzoek, bij de betaalbaarstelling van de bezoldiging of toelage over de onder b. bedoelde maand tevens de bezoldiging of toelage, betrekking hebbende op de maand, volgende op die van zijn vertrek worden betaalbaar gesteld".

B. Par. 3 van artikel 2 wordt gelezen:

„a. De verlofbezoldiging (of de verloftoelage) wordt betaalbaar gesteld op de vóórlaatste werkdag van de maand, waarover de betaling loopt.

b. In afwijking van het bepaalde onder a. kan betaalbaarstelling van de verlofbezoldiging over de maand, waarin een ambtenaar met binnen- of buitenlands verlof wegens langdurige, onafgebroken dienst als bedoeld in de artikelen 11, 20 en 21 van het „Curaçaos Verlofreglement 1946", binnenlands verlof, als bedoeld in artikel 18, kort-verlof als bedoeld in artikel 32 van evengemeld reglement of met een noodzakelijk in het buitenland door te brengen ziekteverlof naar het buitenland vertrekt en eventueel die, betrekking hebbende op de maand, volgende op die van zijn vertrek op zijn verzoek, vóór de vóórlaatste werkdag van de maand van

Maandblad van de
Algemeen Nederlands Antilliaanse
Ambtenarenbond "Aruba"
Uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

—•—

Secretariaat: ANAAB-Aruba:
J. LAMENS
Balashi 81 - Tel. 1883

—•—

Publicidad "EXITO" Aruba, N.A.
Wilhelminastraat, Oranjestad

—•—

J. Hartog

vertrek plaatsvinden.

c. Ingeval een verlof, als bedoeld onder b. onmiddelijk aansluit aan vrijstelling van dienst, kan, in afwijking van het bepaalde onder a. op verzoek van de ambtenaar bij betaalbaarstelling van de bezoldiging of toelage, als bedoeld in artikel 1 § 4 letter b, tevens de verlofbezoldiging, betrekking hebbende op de maand, volgende op die van zijn vertrek, worden betaalbaar gesteld."

II. Te bepalen dat dit landsbesluit in het Publicatieblad zal worden opgenomen.

Willemstad, de 12de februari 1966.
SMEETS.

De Minister van Financiën,
ERN. PETRONIA.

Uitgegeven de 3de maart 1966.

De Minister van Algemene Zaken,
E. JONCKHEER.